

5 dingen die Elvis "The King" Presley 40 jaar na zijn dood verder laten leven

Op 16 augustus 1977 werd zanger en acteur Elvis Presley dood teruggevonden bij hem thuis. "The King" was niet meer. Rond zijn overlijden hangt nog steeds een waas van mysterie. Ook vandaag wordt de dood van het icoon uitgebreid herdacht aan zijn landgoed Graceland. De invloed van "The King" is via zijn uitgebreid nalatenschap nog steeds concreet voelbaar.

Gianni Paelinck – VRT, De Redactie
wo 16 aug 07:09

•

"Zonder Elvis geen hedendaagse rockscène"

Marc Hendrickx schreef twee biografieën over "The King", een feitelijk naslagwerk in 1994 en dit jaar een tweede versie over de mens achter de artiest. "Er valt wel wat over hem te vertellen, als bijzonder kleurrijk figuur", zo vertelt Hendrickx aan onze redactie.

"Waar andere artiesten - destijds of vandaag - niet bepaald happig zijn op veel direct contact met hun fans, ging Elvis dat contact wél aan. Op het podium heeft hij op veel vlakken de standaard gezet voor de hedendaagse rockmuziek. Pakweg **Bruce Springsteen** en **David Bowie** spelen leentjebuurtjes bij hem. Zonder Presley zou het muzieklandschap er vandaag héél anders uitzien."

1. Elvis maakte de eerste moderne videoclip

Lang voor er sprake was van muziekzender MTV begin jaren 80, bracht Elvis Presley al een filmpje uit bij het nummer "**Jailhouse rock**" in 1957. "Het nummer komt eigenlijk uit de gelijknamige film, waarin Presley de hoofdrol speelt en op het lied danst in een bepaalde

scène. Hiervoor werden voor het eerst choreografen ingezet, die tot dan enkel actief waren in de musicalwereld", vertelt hij.

"Dat er plots in een ander muziekgenre aandacht werd besteed aan het visuele aspect van een act op het podium, was nieuw. Hierin was Elvis de pionier. Dat iconische filmfragment uit 1957 werd later ook apart van de film vertoond, en kan dus beschouwd worden als de eerste videoclip in de moderne zin van het woord."

2. "The King" bleek "The Pelvis" te hebben

Naast "The King" had Elvis een andere populaire bijnaam, nl. "The pelvis", ofwel "het bekken". Presley was immers de eerste poprockartiest die zo prominent danste op het podium. Zijn prominente heupbewegingen waren ongezien, en veroorzaakten een schokgolf in Amerika en Europa. Dat een blanke man zo bewoog op het podium: dat was in die tijd nooit eerder vertoond.

"Elvis is muzikaal en in zijn performances uitgesproken "zwart": de referenties naar zijn afkomst in de zuidelijke gordel van de VS zijn niet te tellen. In die tijd was alles wat met Afro-Amerikanen te maken had een schande voor de blanke gemeenschap. Wat hen nog het meest stoorde, was dat Elvis elementen uit de zwarte cultuur acceptabel bracht voor een blank publiek. Zowel in zijn muziek als in zijn bewegingen, was hij rauw en sensueel. Niet te verwonderen dat de jeugd hier als een blok voor viel", aldus Hendrickx.

Een eerste hoogtepunt van die veelbesproken (en nog meer gekopieerde) heupbewegingen, was al te zien in 1956. Een toen nog jonge Elvis trad op bij Milton Berle. "Zijn vertolking van "Hound dog" daar kan je beschouwen als de eerste kroning van de koning", meent Hendrickx. "De manier waarop hij daar beweegt en bewust provokeert is dé reden waarom er later vaak op werd aangedrongen om hem **from the waist up** in beeld te brengen. Ed Sullivan, die tot dan niet van Elvis moest weten, heeft hem na dit optreden 125.000 dollar geboden voor drie optredens in zijn show."

3. Elvis was niet vies van een vette "Elvis"

Elvis leeft ook verder in de keuken. "The King" staat bekend om zijn grote eetlust. Een van de populaire theorieën over zijn dood - naast de overdosis - is dat hij gestikt is tijdens een van zijn vreetbuien. Zijn familie heeft dit mysterie nooit volledig opgehelderd. Hoe dan ook: "The King" had een meer dan gezonde eetlust, waardoor zijn kenmerkende witte podiumoutfits in zijn latere carrière steeds strakker rond zijn lichaam zaten.

Presley had eerder een voorkeur voor ongezonde voeding. Concreet had hij een grote voorliefde voor pindakaas, banaan en spek. Dat allemaal liefst gecombineerd op toastbrood, als een soort *croque avant la lettre*, krokant gebakken onder de grill of in de pan.

Een andere populaire variant is de "Fool's Gold Loaf", waarbij de banaan wordt vervangen door een dikke laag confituur, en het toastbrood door een baguette. Nostalgici die zich graag aan de favoriete kost van "The King" wagen: verschillende oerklassieke Amerikaanse *diners* hebben die broodjes op de kaart staan, onder de naam "The Elvis".

4. De uitdrukking "Elvis has left the building" leeft voort

"Elvis has left the building": deze staande uitdrukking wordt vandaag nog steeds gebruikt. Het is een *catchy* zin geworden, om laconiek aan te kondigen dat iets erop zit. Maar oorspronkelijk werd de zin effectief gebruikt om door de *announcer*, een vroegere presentator in concertzalen, het einde van een Elvisshow aan te kondigen.

"Elvis was een podiumbeest dat altijd het beste van zichzelf gaf. Aan bisnummers had hij een hekel, dus hij speelde steeds een integrale set, waarna hij zonder veel commentaar of tierlantijntjes het podium afging, werd geëscorteerd naar een wagen en zo snel mogelijk de concertzaal verliet. Op deze manier wilden organisatoren de totale overrompeling door fans vermijden", vertelt Hendrickx.

"Een Presleyshow eindigde altijd op dezelfde manier: nadat Elvis van het podium verdwenen was, speelde de drummer nog een langgerekte solo. Na de laatste paukenslag kondigde de *announcer* met deze uitdrukking dan het **officiële einde van het optreden** aan. Die zin werd in het leven geroepen omdat er al te veel verwarring was geweest over het plotse einde van zijn shows. Na een laatste "goodbye" werd het publiek vriendelijk verzocht om op te kramen."

5. Wat Elvis niét achterliet: zijn versie van een wereldhit

Sommige nummers zijn zo iconisch dat ze in hun verschillende versies verschillende generaties overstijgen. Elvis heeft er zo verschillende op zijn naam staan. Maar hij liet ook de kans liggen om zijn stempel te drukken op een iconische ballade die tal van keren werd gecoverd, weet Hendrickx: "**I will always love you**".

"Het nummer werd pas een grote hit in de versie van Whitney Houston, door de film "The bodyguard" begin jaren 90. Maar het nummer is geschreven en uitgebracht door countryzangeres Dolly Parton in 1974. Eigenlijk was ze niet van plan om dat nummer zelf in te zingen, want ze had het geschreven met Elvis in haar achterhoofd", weet Hendrickx. "Om de een of andere reden is hij nooit op haar vraag ingegaan en wilde hij het nummer niet inzingen. Iets wat Parton zelf hem altijd kwalijk heeft genomen, ook al werd het nummer achteraf in verschillende versies een hit."

R.I.P. Elvis Presley: dit is zijn grootste hit

Vandaag herdenken Elvisfans uit de hele wereld op zijn domein Graceland de 40e verjaardag van het overlijden van hun idool. Tijdens een concert, waarop ook de officiële Belgisch-Nederlandse fanclub aanwezig is, passeren zijn grootste hits de revue. Maar vergis u niet: Elvis' meest verkochte en succesvolste nummer is niet per se die populaire hit waar u aan denkt.

Kirsten Sokol – VRT, De Redactie

wo 16 aug 07:09

Niet "Suspicious minds", "Lonesome tonight", of "Always on my mind" is Elvis' grootste hit, maar wel **"It's now or never"**, een nummer dat in 1960 werd uitgebracht. "Met kop en schouders is dat tot op vandaag de best verkochte Elvissingle, ook al is het nummer eigenlijk nogal kitscherig", vertelt Marc Hendrickx, die twee biografieën schreef over "The King".

Dat uitgerekend dit nummer de geschiedenisboeken ingaat als Elvis' grootste succes, is enigszins verrassend. In eerste instantie bekoorde "The King" met meer up-temponummers waarop hij zijn danstalent kon demonstreren. "It's now or never" heeft zijn succes vooral te danken aan de timing, legt Elviskenner Hendrickx uit.

"Tussen maart 1958 en maart 1960 moest Presley zijn legerdienst vervullen. Na zijn opleiding in Arkansas werd hij naar Friedberg in Duitsland gestuurd, in volle Koude Oorlog, ver weg van familie en fans. Zijn carrière stond noodgedwongen een tijdje on hold, waardoor zijn fans hem begonnen te missen", vertelt Hendrickx.

"Bij zijn terugkeer dook Elvis meteen de studio in om nieuwe nummers op te nemen, die stuk voor stuk een succes werden. Zowel meezingers **"Stuck on you"** als **"Are you lonesome to-night?"** piekten

in de hitlijsten. "It's now or never" deed het nog iets beter, misschien vanwege het autobiografische karakter en het bombast? Het was effectief nu of nooit voor hem."

Die verplichte legerdienst betekende ook in een ander opzicht een boost voor Presleys carrière. "Voor zijn legerdienst was Elvis' imago in naoorlogs Europa en Amerika nogal problematisch. Naar zijn uitdagende muziek luisteren: dat was letterlijk des duivels", aldus Hendrickx. "Door zijn land te dienen, en zich op die manier verantwoordelijk en nederig op te stellen, slaagde Elvis erin om zijn imago fors op te poetsen."

"Tegelijk begon het economisch in die periode steeds beter te gaan in Europa. Jongeren hadden het financieel beter, en konden voor het eerst zelf platen kopen, in plaats van enkel de collectie van hun ouders te beluisteren. Op die manier is Elvis' populariteit van toen rechtstreeks verbonden met het ontstaan van de jongerencultuur."

Hits lang na datum

Als populairste Elvisnummer waagde u misschien een gokje op "Always on my mind". "Maar dat nummer werd eigenlijk pas 9 jaar na zijn release in 1972 een hit voor Willie Nelson. In 1972 was de originele Elvisversie maar een B-kantje in de VS. Nelson maakte er zijn eigen ding van, en dat sloeg wél aan."

Nog eens tien jaar later, in 1992 werd het nummer opnieuw uitgebracht na de toenmalige Elvisherdenking. "British Telecom gebruikte die versie in een reclamecampagne, en toen was het nummer écht vertrokken. Twee bekende covers, van [Pet Shop Boys](#) en [Mama's Jasje](#), hebben het lied daarna nog *een boost* gegeven in ons land, lang na Elvis' dood. Tijdens zijn carrière viel het succes van dit nummer niet te voorspellen".

Een ander nummer dat zelfs pas begin 21e eeuw gehoor vond bij een groot publiek, en een dikke hit werd in 2002 is ["A little less conversation"](#), in de versie van de Nederlandse dj [Junkie XL](#). "Zo zie je

dat écht goede nummers altijd komen bovendrijven, soms pas decennia later in een hedendaags jasje in plaats van als anoniem B-kantje dat geruisloos passeert", besluit Hendrickx.